

عنوان مقاله:

آسیب شناسی شهری از منظر برنامه ریزی شهری مطالعه موردی: شهر کهنوج

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری، شهرسازی و جغرافیا (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

غلامعلی خمر - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

اکبر کیانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

ابراهیم حاجب - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

شهرها از مشکلات و آسیب های جدی در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، بهداشتی و کالبدی رنج میبرند. رشد بیرویه و نامعقول شهرها و فرسودگی بافت آنها به پایین آمدن شدید کیفیت زیستی آنها انجامیده که روی هم رفته مسیله شهر و شهرنشینی را در ایران با بحران بیسابقه ای روبه رو کرده است. سازمان دادن و نظم بخشیدن به شهر و چگونگی رشد و تحول آن نیازمند موضوع شناسی شهر و مسایل شهری و سپس برنامه ریزی برای آن میباشد. هدف از این تحقیق ارزیابی و شناخت آسیبها و مشکلات شهر کهنوج و مشخص کردن مهمترین معضل یا آسیب این شهر است. روش شناسی پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و بررسیهای پیمایشی (میدانی) است. در این راستا اطلاعات و دادههای موردنیاز از طریق اسناد معتبر و بخشی از طریق پرسشنامه و تکنیک دلفی تهیه شده و تجزیه و تحلیل دادهها به وسیله آزمون های آماری نرمافزار spss انجام گرفته است. نتایج نشان میدهد که مهمترین مشکل شهر کهنوج ارائه خدمات و تاسیسات است که ناشی از خطی بودن و توسعه افقی این شهر بوده که هزینه های بسیاری برای این شهر تحمیل کرده است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی شهری، شهر کهنوج، تکنیک دلفی، spss.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728190>

